

FOTÓ: TUMBÁSZ HÉDI

Tóth Zsolt utolsó útja

Több százan kísérték utolsó útjára a Miskolc ralin versenybalesetben 48 éves korában elhunyt navigátort, Tóth Zsoltot Hevesen.

„Csak bal, csak jobb, és vége...”

A sír körül állók fülében még másodpercekig visszhangzott Tóth Zsolt hangja, akinek személyisége, profizmusa és talán egész éleztelente megmutatkozott abban a nyolc percben, amely azt rögzítette, ahogy kedvenc gyorsasági szakaszán, a Zagyvaróna–Cereden diktálja az itineret. Ennél igazabb, őszintébb búcsú aligha létezik, mint amikor maga az elhunyt búcsúzik sajátos, vehemens stílusában.

A két héttel ezelőtti Miskolc ralin tragikus versenybalesetet szenvedő navigátor hamvait a bukósisakja rejtette, s „utolsó útját” is egy raliautó jobb első ülésén tette meg – a körös-körül álló versenyzők gyomra fájdalmasan összerándult, amikor Ollé Sándor beindította a Skodát, amelyre utolsó alkalommal még felragasztották Tóth Zsolt nevét. Természetellenesen lassan, ugyanakkor méltósággal gurult a versenyautó, amely előtt szétnyílt a

tömeg (mint a régi szép időkben), majd pedig az a több száz ember az érces motorhangot követve sétált a sírig. A versenyzők tűzálló overallban érkeztek (a család kérésére), és rajtuk kívül is eljött szinte mindenki, akinek valaha jelentett valamit a rali. A szörnyű baleset összehozta a ralisokat – s ha az apropó szomorú is volt, Tóth Zsolt biztosan örült volna, ha látja a színes, több száz tagú kompániát.

A család nevében korábbi versenyzőtársa és barátja, Kőváry Barna búcsúzott, s a búcsúszavakat át meg átszötte az autósport, hiszen a ralipályákon harminc évet eltöltő Tóth Zsoltnak ez volt az élete.

Csak bal, csak jobb, és vége... T. A.

